

MINI SIZE CINEMA / BUITENBIOSCOOP

**LOCAL AND
INTERNATIONAL
ARTISTS
PRESENT
ART MOVIES
PERFORMANCES
LIGHT
PROJECTIONS**

MIKC PRODUCTIONS 2024

MIKC PRODUCTIONS

INHOUD

Emma Art 2024	6
Héctor Zamora MX	8
<i>Chimera</i>	10
<i>Movimentos Emissores da Existência</i>	12
<i>Capa Canal</i>	14
Seyit Battal Kurt NL	16
<i>Ongoing Project</i>	18
<i>Ashes and snow in China</i>	20
<i>Memories beneath the dining room</i>	22
<i>Pony</i>	26
Arletta Wawrzyniak NL	28
<i>KeursLIFE</i>	30
Digna Sinke NL	32
<i>Alle dagen even mooi</i>	33
<i>Grenzen</i>	34
Renata de Frankrijker NL	35
<i>Het Spoor Terug</i>	40
Insook Ju Sukyun Yang DE/KR	42
<i>Eisvogel Blaulinge</i>	44
Publiek en kunstenaars	46
Colofon	48
About MIKC	49

USING ART AS A MEDIUM FOR CONNECTION AND COMMUNICATION

Video projections that continuously create and change the perception of space and time.

EMMA 11 | MINI SIZE CINEMA EN BUITENBIOSCOOP | BY MIKC

Emmaweg 11, 7551 BG Hengelo

MIKC (Meer Innovatie Kunst en Cultuur) is een kunstenaarsinitiatief dat vernieuwende, maatschappij-kritische en geëngageerde beeldende kunstprojecten organiseert en een platform biedt aan startende kunstenaars.

Spraakmakende projecten zijn o.a.: New Home, Waste Not, Want Not, Food Non Food, Buiten Bioscoop, Archaeology for the Future, BLIKveld1/5, Force of Nature, Infinity, Unexpected Artworks en Experiment Recycling Art. MIKC heeft hiermee een gevestigde naam in binnen- en buitenland gekregen. Zij heeft een groot internationaal netwerk opgebouwd met andere kunstinitiatieven.

Tevens worden nauwe banden onderhouden met musea, kunstverenigingen en nonprofit kunstruimtes.

LOCATIES:

Leegstaande gebouwen en de openbare ruimte worden tijdelijk bezet om de projecten te laten plaatsvinden.

DE BUITENBIOSCOOP

In 2008 is MIKC het multi mediaproject 'De Buitenbioscoop' gestart. Met projecties van binnenuit rechtstreeks op de ramen werd een geheel nieuwe, unieke en verrassende presentatie wijze in het leven geroepen. Locaties: Leegstaande panden en een Volkswagen T3 doka als verplaatsbare Bioscoop. Items: o.a. 'Neighbours', 'Living', 'Faces', 'Not For Sale', 'Vitrine'. De kunstfilms,

video's en lichtbeelden trekken de aandacht van voorbijgangers en bezoekers. In de wintermaanden vormt de 'Buitenbioscoop' een welkome ingreep in het stadsbeeld met de vele leegstaande en daardoor donkere winkelpanden. De kwaliteit van de getoonde films bepaalt daarbij natuurlijk de waarde voor de omgeving. De Buitenbioscoop van MIKC is inmiddels niet alleen een begrip geworden in Nederland maar zeker ook in de internationale kunstwereld. (zie ook het 21e Filmfestival Ankara, Turkije, waar de buitenbioscoop te zien was). MIKC zal in september op het komende filmfestival 2024 in Ankara, Turkije nogmaals vertegenwoordigd zijn!

NIEUW

In 2024 zal naast de 'Buitenbioscoop' en de 'Mini Size Cinema' (voorjaar) een vervolg met een multimedia/interactief kunstproject in de zomer 2024 plaatsvinden. Hierin wordt startende kunstenaars een kunstpodium geboden.

LOCATIE

Een arbeidershuisje aan de Emmaweg 11 in Hengelo (grenzend aan de Dichtersbuurt, een oude volkswijk).

ZITPLAATSEN

Er zijn 11 zitplaatsen met de keuze uit: Parterre, Parket, Stalles, Balkon, Loge en gevolgd door een Foyer en Garderobe! Een Ouvreuse en Ticket-Salesman staan klaar om de bezoekers te ontvangen. Men kan de opkamer (Balkon) betreden of plaats nemen op één van de twee bioscoopstoelen in de tussenkamer (Parket). Het hele pand verandert doorlopend door speciaal voor de locatie gemaakte lichtprojecties en animaties.

BUITENBIOSCOOP 2024

Deze is 2 weken lang in werking gesteld. Hier zijn films uitsluitend van buitenaf te bezichtigen met films van (inter)nationale en Hengelose kunstenaars.

DOEL

Professionele en startende kunstenaars de mogelijkheid geven nieuw werk te ontwikkelen en te laten zien aan een breed publiek. (Jongeren, ouderen, passanten, kunstenaars, kunstliefhebbers, scholieren etc.)

DOELSTELLING

Een multi-media project realiseren als environment. Met deelname van bekende en minder bekende kunstenaars uit Hengelo, startende en (inter)nationale kunstenaars.

EYECATCHER

Kleinschalig maar groot door de impact van de films die naar verwachting in het collectief geheugen worden opgeslagen.

CONTINUERING

MIKC 2024 wil de Emma 11 project-space als stimulerende kunstplek een meer permanent karakter geven om inhoudelijke verdieping mogelijk te maken. Een plek voor ontmoeting, discussie, nieuwe inzichten, onderzoek en experiment.

2024/2025: Immaterieel erfgoed van de Emmaweg / Dichtersbuurt volkswijk zal onder de aandacht gebracht worden! (docu film)

PLATFORM EMMA 11

creates an accessible informal place where, in addition to internationally renowned artists, young talented and starting artists, can exhibit with installation |video| multi- and cross-media and where this discipline is recognized and valued as an essential part of an interesting and fascinating art climate. An interaction between audience and artist that is self-evident. The filmmaker/artist/designer is immersed in a 'unknown' environment. A search for understanding and interpretation in relation to residence, surrounding and (multi)cultural heritage!

HÉCTOR ZAMORA MX

**'OUTSIDE THE MUSEUM, THERE ARE NO BARRIERS:
ANY PERSON IS GOING TO HAVE AN INTERACTION
WITH THE WORKS AND I THINK I FORCE IT IN SOME WAY TO THAT.
IN THIS WAY, YOU GET REACTIONS THAT OFTEN SURPRISE
MORE THAN YOU CAN FIND WITHIN THE SPACE OF THE MUSEUM.
OBVIOUSLY, THIS ALSO COMES FROM MY CONCERNS ABOUT
SOCIAL AND POLITICAL ISSUES,' SAYS ZAMORA.**

Héctor Zamora was born in 1974 in Mexico City, where he currently lives and works.

Héctor Zamora's work transcends the conventional exhibition space, reinventing it, redefining it, generating friction between the common roles of public and private, exterior and interior, organic and geometric, savage and methodical, real and imaginary. From his technical expertise and knowledge of lightweight architecture, and a meticulous emphasis on the process of conceptualization and construction of each piece, Zamora implicates the viewer's participation and requires them to question the everyday uses of materials and the functions of space.

Through determinate and often repetitive actions, the artist provokes surprising and unexpected situations. Functioning as an invitation to reflect, his work usually involves an active participation of the spectator that is made possible through an interaction with his interventions.

Amongst his most recent projects, he carried out earlier this year the performance "Chimera" for the 2023 edition of Desert X in the Coachella Valley (CA), which sought to make visible issues related to migration and the American dream. Also this year, the artist orchestrated "Delirio", performance and exhibition at Labor gallery around the informal market of water lilies in Mexico City.

"Strangler" (2021) was made for the Triennial Bruges: the monumental scaffolding structure completely wraps a large Austrian pine as would do the Strangler Trees that grow in tropical forests. "Lattice Detour" (2020), a curved wall made of terracotta bricks, was commissioned as a site-specific installation for the Met Museum's rooftop. The wall modifies the view of New York City's skyline and dictates a new kind of circulation on the site.

"Uma Boa Ordem" (2006-2019), installed in the gardens of Casa Wabi (Mexico), consists of 5 winding walls that integrate to the surrounding landscape, functioning as communication devices between the visitors and bringing them together instead of separating them.

Héctor Zamora (°1974, Mexico City, MEX) wil met zijn werk de dialoog tussen kunst en het breed publiek stimuleren. In zijn oeuvre werkt hij voornamelijk rond interventies waarbij een actieve deelname wordt vereist, in performances, installaties of films.

Tijdens de ontwerpfase van zijn installaties denkt de kunstenaar na hoe kijkers of bezoekers in interactie kunnen treden met zijn werken en hoe deze kan aanzetten tot reflectie. Door het introduceren van bepaalde, vaak repetitieve handelingen, ontstaan er onverwachte en verrassende situaties die maar zelden voorkomen in een museale context.

De wisselwerking laat de voorbijganger eveneens nadenken over het dagelijks gebruik van diverse materialen en de mogelijke functies die een bepaalde ruimte kan vervullen. Kortom, spanningen tussen publiek en privaat, exterieur en interieur, reëel en imaginair zijn onlosmakelijk verbonden met het oeuvre van Héctor Zamora.

foto: Jasper van het Groenewoud

HÉCTOR ZAMORA MX | CAPA CANAL

2018 11° Bienal de Mercosul

CAPA-CANAL emerges from the popular Brazilian saying “feito nas coxas”, a phrase used in Brazil to express that something is “badly done” and that it finds its origin in activities related to slavery.

The piece, started with an action / performance in which thirteen people of different races and sex – a sample of the Brazilian’s heterogeneity – will model 500 clay tiles are the legs; assisted by assistants who will place the plates on their thighs and then remove them to put them on the dry on the floor. The action refers to the old production system in which the tiles were made by hand on the thighs of the slaves, always resulting in irregular pieces.

(text by Labor)

HÉCTOR ZAMORA MX | MOVIMENTOS EMISSORES DA EXISTÊNCIA

In a pendulum-like gesture, as the starting point for *Movimentos emissores da existência* [Existence-emitting Movements] Zamora adopts the classical image of a woman with a ceramic pot of water balanced at top of her head. To carry on her head a load that weighs nearly as much as her own body, the woman needs not only strength and skill but also finesse. After all, quick movements do not combine with balance. The Western mindset unfortunately ended up associating this image with that of a useful and proud, but docile woman. A good example of this are the lessons in etiquette from not too long ago when girls were encouraged to carry objects on their heads, as a way of practicing an erect and modest posture. As a well-known phrase in Portuguese goes, concerning the stereotypically ideal woman: beautiful, reserved and at home.

By inviting women to step on unset, still malleable play pots scattered on the floor, Zamora aims to intervene, both literally and metaphorically, on this stereotype of submission to which the woman has been relegated throughout the course of Western history. It is not,

however, a gesture of destruction. When pressed under the women's feet, with a combination of force, precision and finesse – the same skills required for the pots to remain balanced on top their heads – the utilitarian objects are transformed into beautiful and thought-provoking sculptural elements. It is impossible not to perceive this process of transmutation as a metaphor for day-to-day female life.

In our present time, amidst the evident failure of the civilizational project, Héctor Zamora offers tools for reflecting on various manners of coping with the challenges we face in the current Anthropocene era. Is it wise for us to continue – through the use of force and various forms of violence – to maintain a civilizational project that is increasingly seen to be exhausted? Or could it be that with finesse, sensitivity and precision, we can and should unite to transform our way of existing?

HÉCTOR ZAMORA MX | CHIMERA

Through determinate and often repetitive actions, the artist provokes surprising and unexpected situations. Functioning as an invitation to reflect, his work usually involves an active participation of the spectator that is made possible through an interaction with his interventions. Amongst his most recent projects, he carried out earlier this year the performance “Chimera” for the 2023 edition of Desert X in the Coachella Valley (CA), which sought to make visible issues related to migration and the American dream.

SEYIT BATTAL KURT NL

**'LANDSCAPE PLAYS A LEADING ROLE
IN ALMOST ALL MY VIDEO AND FILM WORKS.'**

Met cinematografische middelen creëer ik visuele verhalen, waarin thema's als identiteit, migratie, herinneringen, en interculturele dynamiek naar voren komen. Door middel van mijn werk, dat soms autobiografische elementen bevat, laat ik vragen te stellen over de betekenis en de grenzen van wat de persoonlijke en de culturele identiteit(en) zijn en de wijze waarop deze via verschillende kanalen zich manifesteert in een steeds verder globaliserende wereld.

Migratie met al zijn aspecten, de ervaringen van mobiliteit, 'leven tussen en met verschillende culturen', worden in mijn werk zover mogelijk uitgediept. Dit zijn de uitgangspunten waarmee ik verder onderzoek hoop te gaan doen naar de manieren waarop de nieuwe en oude identiteiten en culturen zijn gerangschikt door de Europese en Internationale politiek. En hoe er vorm wordt gegeven aan de nieuwe transculturele landen, steden in Europa en de wereld; hoe dat zich manifesteert in het lokale, internationale, sociale en economische veld met al gevolgen van dien.

Hiernaast bevat mijn werk ook invalshoeken met de notie van auteurschap en de grens tussen het kunstwerk als opzichzelfstaande autonome object en de maker. In deze opzicht is mijn werk dan ook nauw verwant met mijn persoonlijkheid en mijn individuele leven, waardoor er een vloeiende symbiotische geheel ontstaat die sociaal-politieke kwesties onderzoek, bevraagt en in kaart brengt.

In mijn werk speelt de relatie tussen de mens en de natuur ook een grote rol; hoe verschillende groepen uit verschillende geografische delen van de wereld vormgeven aan hun culturele, individuele, evenals collectieve identiteiten en herinneringen. De diversiteit van culturen, verbonden met geschiedenissen en ideologieën, kunnen worden toegeschreven aan de geografie en geheugen. En belicht ik de kwetsbare en soms vluchtige verbinding tussen deze elementen.

Naast video en film gebruik ik ook veelvoudig installaties, foto's, gevonden voorwerpen en nieuwe technologieën om de inhoud en de concepten van mijn werken te visualiseren.

Seyit Battal Kurt

SEYIT BATTAL KURT NL | ASHES AND SNOW IN CHINA

HD video 9:12,

More than 50,000 photo images are over-imposed on top of each other and edited to create a translucent image poetry film. Images are taken in big city's of China, mainly Hong Kong, Beijing, Hangzhou, Shanghai and Xiamen. In order to come to a sense of my own being, to get rid of my confused state of not being part of a group anymore, no collective identity or culture, belonging and living in a particular place."

SEYIT BATTAL KURT NL | MEMORIES BENEATH THE DINING ROOM

In Memories beneath the dining room, food plays the main role as Seyit Battal Kurt provides an insight into South Korean ladies preparing seafood dishes for restaurant customers.

This film was part of a video installation existing of 7 videos and centered around the cultural aspects of the South Korean community living on the Island of Daebu-do.

Based on my encounters with different community members such as dancers, musicians, restaurant owners, artists, poets, fishermen, I re-staged and filmed the things that I saw and learned from them in different parts of the island with professionals and combined it with documen-

tary footage that I recorded during my wanderings around the island. The seven videos were presented together with natural found objects and industrial garbage materials from the surrounding. The exhibitions aimed at showing and give an experience of the materialization of the nature and the fast industrial developments in addition to the impact it has on nature and the social cultural life of the island

Seyit BattalKurt

SEYIT BATTAL KURT | THE ONGOING PROJECT

The Ongoing Project is a personal quest for the land of the artist/director's memories and a journey to discover that this land does not exist (anymore), told in a language that did not survive but remains truly his.

Kurt returned for a whole year to his birthplace of Ağrı, Toprakkale in the Eastern part of Turkey, to film the village. The inhabitants, images of landscapes, rural life, history and seasons changing present the filmmaker's journey into his own memories and search for identity with all their contrast to his current life in the Netherlands. During his stay there, he reflects upon his life. In this way, a personal, autobiographical narrative slowly unfolds.

In his own words: "landscape plays a leading role in almost all my video and film works. I am interested in the relationship between human beings and the nature; how this unfolds in creating cultural, individual and collective identities and memories...unified in a cultural ideology. I observe it."

Seyit Battal Kurt

SEYIT BATTAL KURT | PONY

Pony Video 2min 53sec

In the video Pony we see the friendly animal trying to invite us into his surroundings, that of a dilapidated house.

A dilapidated house laden with history, memories, and unknown lives and suddenly like a burst of life comes a friendly pony that looks at us in the eye and invites us to join him in his fun ride. As the lovely pony roams freely in the garden following his animal instincts and wants us to be with him, we realize that there is a boundary... the boundary of the field. This moment of inner peace consisting from the raw instinct of the pony is distracted by the sounds of civilization in the background-- the cars, the traffic. The wild roaming pony offers a slice of happiness and freedom, in a world where none completely exists.

ARLETTA WAWRZYNIAK NL

'BEWUSTWORDING IS EEN BELANGRIJK ONDERDEEL VAN 'KEURSLIFE'.

'KEURSLIFE'

Familiekarma heeft te maken met het feit dat gedrag wordt doorgegeven aan volgende generaties. Want dat gebeurt zowel met goede als met negatieve patronen. Waardoor deze bewust en onbewust worden doorgegeven.

'Ik zie het als bewustwording hoe je jezelf als vrouw ziet, en als een moeder,' zegt Arletta. 'Ik heb recentelijk mijn eigen familiekarma herkent. Overtuigingen en gedrag werden doorgegeven door mijn overgrootmoeder aan mijn oma. Dan weer door mijn oma aan mijn moeder. Door mijn moeder aan mij. En ik zag mezelf de patronen en overtuigingen weer subtiel doorgeven aan mijn dochter.'

Maar je kunt dit karma ook loslaten, je kunt jezelf en je dochter ook bevrijden van dit onbewuste erfenis. Deze bewustwording is een belangrijk onderdeel van 'KeursLIFE'.

'KEURLIFE'

DIGNA SINKE NL

**'MAAR EIGENLIJK GAAN AL MIJN FILMS OVER BEWAREN,
LOSLATEN EN DE WONDERLIJKHEID VAN HET LEVEN.'**

Ik ben filmmaker. Dat zie ik breed. Ik weet niet waar het op-houdt en waar het begint. Iedere ervaring is er misschien één die ooit van pas komt bij mijn werk. Van veel dingen weet ik wel vaag iets af, maar het meeste weet ik van een groente-tuin onderhouden op lichte kleigrond. Ook dat is vooral een kwestie van een beetje ordenen, sjouwen en zwoegen, en de dingen in de goede volgorde doen. Maar altijd met volledige inzet. Anders wordt het niets.

Ik wil proberen mijn territorium te beschrijven. Hoe al die din-gen samenhangen die schijnbaar niets met elkaar te maken hebben, maar tegelijkertijd bepalen wie ik ben. Voor een deel is dat territorium heel tastbaar. Papier, voorwerpen. Opgebor-gen in kasten die ik van plakkertjes heb voorzien met de let-ters A tot en met O. Verder zijn er nog twee kasten met hang-mappen, vijf laden in totaal. En niet te vergeten lage kastjes die genummerd zijn met Romeinse cijfers I tot en met VI. Mijn computer beschouw ik ook maar als een kast. Daar zit een plakkertje met een Z op.

Van alle ordners en archiefdozen houd ik een database bij zo-dat ik meteen kan zien in welke kast iets staat. Dat is over-zichtelijk. Maar er zijn ook kasten met al mijn oude agenda's (chronologisch geordend), notitieboekjes en reisverslagen, alle ansichtkaarten die ik ooit ontvangen heb vanaf mijn eerste verjaardag, knippatronen, garenklosjes, dia's en toverlantaren plaatjes, restjes papier in verschillende kleuren, bruikbare rits-sluitingen en nog veel meer. En op de kasten staan soms do-zen of kistjes met suikerzakjes. Of er liggen stapels grote enve-lopen met dossiers over onderwerpen die me om de een of andere reden relevant lijken. Op de klep van de envelop schrijf ik met viltstift het onderwerp. Het zijn natuurlijk gebruikte en-velopen. In mijn archief vinden ze hun tweede leven.

Digna Sinke

In 2018 heb ik een film gemaakt die daar over gaat: BEWAREN OF HOE TE LEVEN. Een trailer is te zien op: <https://youtu.be/aFV9lo1m5HE>

Werk zie ik ook breed. Dat kan van alles zijn. Soms is het ge-woon een beetje rondkijken en je gedachten ergens over laten gaan. Of ordening aanbrengen in chaos van welke aard dan ook. Klusjes opknappen en problemen oplossen. Of iets lezen en proberen te begrijpen wat er staat. Of met mensen praten en proberen te begrijpen wat ze bedoelen. Of een beetje tim-meren, dat doe ik ook graag. Of films maken.

Maar eigenlijk gaan al mijn films over bewaren, loslaten en de wonderlijkheid van het leven. Digna Sinke producent van SNG Film, woont en werkt in Amsterdam.

DIGNA SINKE | 'ALLE DAGEN EVEN MOOI'

'Lovely Weather Every Day' is a short film I made to make some sense of my postcard collection. In cupboard K, I have several files with cards from Zeeland and an album with cards I have received since my second birthday. In cupboard B there are four more files and five folders continuing the collection right up to today. In addition, cupboard K contains albums with fantasy cards I happen to find, postcards I received from friends, acquaintances, neighbours or relatives and cards I found on the street. All kinds of things, a real mess. Thousands of cards. I happen to be a keeper more than a collector. Collecting is so serious, so purposeful. Keeping things involves a chance element. No commercial ulterior motive. I like that.

For as long as I can remember, cards have fascinated me. Even before I could write, I had impounded cards from an album of my mother's and put my name on them. I used drawing pins to fix them above my bed. I could gaze endlessly at the landscapes, at people from a different era. All those cards are etched in my memory: glasshouses in Westland, the Middachter Allée, the bridge near Arnhem, the Veluwe National Park near Wageningen.

Later I found the texts on the back interesting: the different handwriting, the typography of the letters, the mysterious captions (D.Ho 16), the postage stamps, the postmarks.

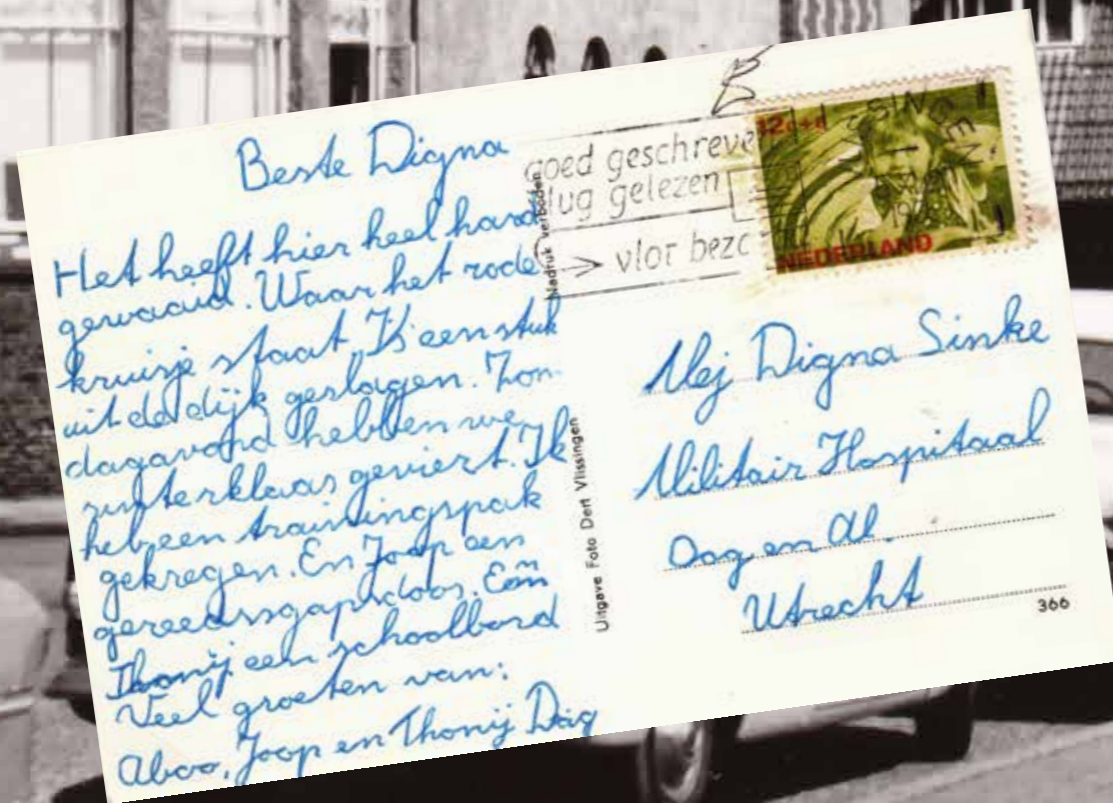
A few years ago, I realised that the days of postcards were numbered. Now you put your holiday snaps on Facebook, but you don't send postcards anymore. City and village sights are difficult to find in the shops. For about 100 years, a postcard was a way to maintain contact. The texts are often trivial, but at the same time they have universal value. In the course of hundred years, not only do the messages change, but also the pictures, the travel destinations.

That's why I made earlier a film about it for the 'De Buitenbioscoop' (outdoor cinema), organised by MIKC in Delden.

Digna Sinke bewaart ansichtkaarten zolang ze zich kan herinneren. Kaarten die ze zelf kreeg voor verjaardagen. Die naar haar ouders of familieleden gestuurd werden. Die ze in oude schoenendozen vond. Kaarten van onbekenden.

Zo'n honderd jaar lang was een ansichtkaart een manier om contact te onderhouden. Vaak zijn de teksten triviaal, maar tegelijkertijd hebben ze een universele geldigheid. In die honderd jaar veranderen niet alleen de berichten, maar ook de beelden, de reisbestemmingen. Tegenwoordig worden er bijna geen ansichtkaarten meer verstuurd, kaarten met stads- of dorpsgezichten zijn bijna niet meer te koop. Het einde van een tijdperk.

Een eerdere versie van deze film werd getoond in het beeldende kunstproject 'De Buitenbioscoop', georganiseerd door MIKC, Delden

DIGNA SINKE | GRENZEN

GRENZEN is een korte persoonlijke film die in eerste instantie over de begrenzingen van mijn tuin in Zonnemaire (Zeeland) lijkt te gaan, maar zich gaandeweg ontwikkelt tot een dagboekachtige bekentenis over de grenzen binnen in mezelf. De beelden zijn associatief aanéén geregen. Naast beelden van mijn tuin in Zonnemaire, is te zien hoe het hoog water wordt in de Westerschelde, en hoe de zon schaduwen werpt in het Vondelpark. Een deel van de opnames heb ik in Punta Prima op Menorca gemaakt, waar Marion Hänsel (†2020) me in 2019 uitnodigde (samen met Anne Van de putte) voor een verblijf in haar huis.

De film zie ik als onderdeel van wat ik mijn archiveringsproject noem. Al jaren leg ik iets vast, variërend van oud behang tot mijn eigen gevoelens. En ik doe er een etiketje op: Archivering, met het jaartal en een nummer.

Toen curator Kees de Valk me vroeg voor een expositie in de Bewaerschole (Haamstede), met als thema: Veranderende grenzen, meanderen tussen orde en chaos, vond ik dat ik naast foto's, objecten en schilderijen ook een film moest laten zien. Tijdens de lockdown kon ik daar rustig aan werken.

Regie, camera, geluid, muziek, montage: ik heb alles zelf gedaan, in de wetenschap dat imperfectie zijn eigen schoonheid heeft.

GRENZEN onderzoekt op een persoonlijke, poëtische manier de grenzen van een tuin en wat daar groeit, maar komt tenslotte uit bij een verkenning naar de eigen, interne grenzen van de filmmaker zelf.

foto: Hans Picard

RENATA DE FRANKRIJKER NL

'ZE GAVEN KLEUR AAN HET GRAUWE NEDERLANDSE 'LEVEN'.

HET SPOOR TERUG

Beeldend kunstenaar Renata de Frankrijker (Utrecht, 1970) volgt het spoor terug van de Italianen in de Twentse textiel.

Het Spoor Terug vertelt het verhaal van de Italiaanse textielarbeider in de Twentse textielindustrie, verbeeld in historisch en hedendaagse context. In een één uur durende film heeft de Frankrijker zes voormalige Italiaanse textielarbeiders geïnterviewd over hun integratie in Nederland en hoe zij na de teloorgang van de textielindustrie de draad weer hebben opgepakt in Twente. Deze videoportretten zijn achtereenvolgend gemonteerd. Het gaat over het leven van Vincenzo (+ 2021), Mario, Ignazio, Filippo, Marcello en Salvatore, die vertellen hoe zij de immigratie hebben ervaren en ons langzaam begeleiden terug naar Twente anno 2020.

Ze gaven kleur aan het grauwe Nederlandse 'leven'.

Ze kwamen met duizenden om te werken in de textiel. Italianen uit Sardinië, Sicilië en Napels waren de eerste gastarbeiders van Nederland. Renata de Frankrijker uit Hengelo, volgt hun spoor terug.

Begin jaren zestig sluit Nederland een wervingsverdrag met Italië. Jonge mannen tussen de twintig en veertig jaar, ongehuwd, dit is een voorwaarde bij de werving, arriveren in Nederland. "De immigratie van Italianen in Nederland wordt vaak als positief ervaren." zegt de Frankrijker. Veel Italianen leerden de Nederlandse taal via het werk of een goeie kennis. Begin jaren

zestig waren er nog geen inburgeringsprogramma's en opvangcentra. Italianen werden vaak ondergebracht in gastgezinnen. Discriminatie is van alle tijden, ook de Italianen hebben dit ondervonden. Het is een feit dat op een gegeven moment de deuren van dansgelegenheden voor Italianen gesloten bleven en zelfs een bordje werd geplaatst op de deur: 'E proibito l'ingresso a Italiani'. In de film vertellen een aantal van hen hoe ze dit hebben ervaren.

De Frankrijker heeft een sterke band met Italië. Haar Napolitaanse moeder verliet haar vaderland in de jaren 60. Zij was 18 jaar, gehecht aan haar eigen identiteit, maar ook flexibel genoeg om te integreren.

Zelf studeerde de Frankrijker aan de hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU) in de richting modevormgeving en zij behaalde in 2013 voor haar diploma voor Docent Beeldende Kunst en Vormgeving in Zwolle.

www.renatadefrankrijker.nl

SUKYUN YANG & INSOOK JU K/DE

**'WHEN WE THINK OF NATURE, WE FIRST THINK OF OUR GRANDFATHER AND GRANDMOTHER
IN THE COUNTRYSIDE WHEN WE WERE CHILDREN'.**

Let's return to the familiar everyday life, in which we have long become accustomed to almost exclusively referring to what is not created or strongly influenced by humans as natural. Cities are not part of that. However, although nature in general is given little space in urban areas, there are still niches where wild animals and plants survive. These are the outskirts of cities, as well as inner-city parks, bodies of water, and green spaces. In the latter, there are species referred to as cultural followers. They are wild species that seem to thrive in human-created environments. See, for example, the heron strolling on the Kö in this exhibition. - In such refuges of the „natural,“ Sukyun Yang and Insook Ju spent almost two years almost daily searching for what wildlife still exists in urban spaces, and they were able to discover and capture unexpected species such as long-tailed tits, turtles, kingfishers, etc. within the city limits in photos.

The documentation of mobile and highly fleeting natural phenomena necessarily leads to other forms of photography than the documentation of rigid objects, where one can carefully and calculatively plan and execute viewpoint and composition. It's more like a hunt, fraught with contingencies, much like street photography.

Text from the catalog „NATURALLY DÜSSELDORF,“
Paul Isenrath 2022

The interest in nature has always accompanied us. When we think of nature, we first think of our grandparents in the countryside when we were children. Memories of going to the stream during summer vacations to do homework, looking for dragonflies, and seeing the stars sparkle because the night was pitch black. Although we live in the city of Düsseldorf, nature is close to us and also in our hearts.

Sukyun Yang & Insook Ju (born in 1966 in Seoul) are an artist couple from South Korea.

COLOFON

CONCEPT

MIKC Productions

TEKSTEN

Labor, Triënnale Brugge, Paul Isenrath, Kunstenaars en MIKC

FOTOGRAFIE

Bert Meinen, Hans Picard / Renata de Frankrijker, Héctor Zamora / Jasper van het Groenewoud, Seyit Battal Kurt, Arletta Wawrzyniak, Digna Sinke, Sukyun Yang, Insook Ju

TECHNIEK

Ricardo Liong-A-Kong

MET DANK AAN

Gemeente Hengelo, Ricardo Liong-A-Kong

VORMGEVING

Straver reclame en vormgeving

DRUKWERK

Straver reclame en vormgeving

LOCATIE

Projectruimte Emma11 | Emmaweg 11 | 7551 BG Hengelo NL

POSTADRES

Emmaweg 11, 7551 BG Hengelo NL

MINI SIZE CINEMA EN BUITENBIOSCOOP 2024

All rights by MIKC © | Artists ©

Contact: Bertine Bosch / Mez Dickson

0614268299 | info@mikc.eu | www.mikc.eu

ABOUT MIKC

MIKC is an artists-initiative that organises, socially critical and engaged visual art projects. Through high-profile projects such as 'New Home' (Human Habitat), 'Waste Not Want Not' (The impact of daily life on the environment), 'Food Non Food', 'Archeology for the future' and 'BLIKveld 2014-2024' (another view of history), 'Outdoor Cinema', 'Art Kiosk' MIKC has become an established name at home and abroad. By maintaining a large international network with other art initiatives and close ties with museums, art associations and art spaces she has been able to survive. Favourite locations are empty buildings such as the former town hall, library, schools, factories, retail properties and the public space. Those places will be temporarily occupied to allow the projects to take place. MIKC is located in Kunststation-Delden (a former station building). Here is also situated 'Perron1' gallery for installations and 'Het-Loket' project space for meetings, workshops, performances and research and annex Art-café. All based on Gift Economy.

ART AWARDS | CV

2003 1st Prize LAGA Gronau, '10 Art-Greenhouses', Gronau G., Losser Steenfabriek, NL
2006 2nd Prize Production fund, Province of Overijssel, 'Food Non Food' Youth /Art/Education Project
2008 1st Prize Production fund, Province of Overijssel, 'Waste Not, Want Not' (The impact of daily life on the surrounding)
2010 Art-Contest Grenswerte 'Bagage' Travel-Art in public space between Delden NL- Osnabrück G.
2012 1st Culture Prize, Prins Bernhard Cultuurfonds Overijssel (5 Travel-Art Projects)
2018 Winner Art Contest: Interreg TaNDem 'At Home' i.c.w. Bramsche Bahnhof | Marion Tischler, G.
2019 Winner Art Contest: Interreg TaNDem 'Infinity' i.c.w. Künstlerdorf Schöppingen | J. Spiegel, G.
2020 Winner Art Contest: Art and Green Technology 'Less Better' Creatieve Broedplaats Twente.
2017 | 2018 | 2019 | 2020 Member of the Jury for Stipends, Künstlerdorf Schöppingen, Germany

SOCIAL DESIGN | ART CAFÉ IRREGULAR OPEN

Vegan Exchange Food restaurant, Leftovers and Soup restaurant as well as the Wild-picking 'Walk and Eat' taste adventure. All based on Gift Economy

ACTIVITIES AND EXHIBITIONS :

2004 - until now: Developing Experimental Art and Art and History
2004 - until now: Perron1 project space 'Visual Art', former Station building, Delden
2010 - until now: Kunststation/Het-Loket multifunctional space, Art-café and outside space Twickelpark

2004 - 2022 'Stratenplan' 18 Artworks of 1 m2 in the pavement of Delden
2004 '10 Art Greenhouses' LAGA, Steenfabriek, Losser en Gronau, Germany
2005 '10 Art Greenhouses' Museum de Fundatie, Heino
2006 'Lost and Found' Depot, objects from 50 artists travel exhibition
2006 'Food Non Food' Education | Youth Art project, former Town hall and former Library Goor.
2008 'Living' Outdoor Cinema, film and video on all windows former Town hall Delden.
2008 'Debuut' selection of 'Finals' from 8 academies in the Netherlands, former Town hall, Delden.
2008 'Waste Not, Want Not' (The impact of daily life on the surrounding), Youth-Art project,
24 rooms with interactive installations former Town hall Delden
2009 'Freibad Moabit', Art from the City, interactive installations KURT KURT, Berlin, Germany

2009 'Neighbours' Outdoor Cinema, film and video's on all windows of former Town Hall Delden
2009 'Vitrine' Film festival Ankara, Outdoor Cinema i.c.w. Seyit Battal Kurt, Turkey
2009 'Hoeskunnig' Museum Twentse Welle, Enschede, 'Twentse Rituelenkar' Nienke Deinema

TRAVEL ART PROJECTS

2010 'Carboot Art' 10 cars with Art installations, travelling through the Netherlands
2010 'Het Beste Reisburo van Nederland' Travel Art trips to an 'Unknown Destiny' Cp Berbé
2010 'Magic Worlds', International Virtual Travel Agency, KunststationDelden
2010 'Bagage' Euregio Grenswerte, Public Travel Art Delden NL /Munster/Osnabrück/Germany
2011 'WWAT' World Wide Art Transport through Province of Overijssel | Gelderland | Drenthe

ACTIVITIES AND EXHIBITIONS

2011 'Presenting Art Installations' Twente Biënnale, Creatieve Fabriek, Hengelo
2011 'Faces', Outdoor Cinema, 10 big size windows, film and video projections, former MTS, Hengelo
2011 'New Home', Human Habitat, former MTS Hengelo and Park Hulsbeek, Oldenzaal
2012 'De Koningstocht' Art | Landscape | History i.c.w. Kunstvereniging Diepenheim
2012 'Vitrine' Multimedia project with film and video presented in empty buildings o.a.Hengelo.
2013 'Archeology for the Future' temporary Waste museum, vm.MTS Hengelo en U.Twente, Enschede
2014 'Locked' Art in 36 Lockers, Art Center | Silkeborg Museum, Denmark
2015 'City Art' International Art Symposium, funded by EU, Kesthely, Hungary
2014 'BLIKveld 1' The story of Overijssel' Art and History
2016 'CRIMP' 84 Mini size artworks, Kunsthal Viborg, Viborg, Denmark
2016 'BLIKveld 2' The story of Overijssel, Art and History
2017 'BLIKveld 3D' The story of Overijssel, Art and History

2017 'Emma-Art': Social Design | Swop project | Visual Art and History, Hengelo
2017 'Emma-Art': The citizen as citymaker' Bureau Urban Living | Leninn Hernandez, Hengelo
2017 'Emma-Art': 'Window Cinema ' and 'Art Value Store', empty workers-house nr. 11 , Hengelo
2017 'Emma-Art': 'Exchange Food restaurant' i.c.w. Restaurant Emma's eetcafe, Hengelo

2017 'Invisible Monument' walking route about the demolished state-buildings Delden, Stuk-Design,
2018 'CRIMP' 84 mini masterpieces, Coda Museum, Apeldoorn
2018 'Kunst in Bevegelse' Social Design-Art project in 3 small villages in Jutland, Denmark
2018 'Fields' Talent development and participation project in Kunststation and Twickelpark, Delden
2018 'At Home' Two kiosks Euregio TaNDem, i.c.w. Bramsche Bahnhof, i.c.w. Marion Tischler, Germany
2019 'Colourfields' Sculpting Nature, Twickelpark, Delden
2019 'Infinity' Euregio TaNDem i.c.w. Künstlerdorf Schöppingen, i.c.w. Josef Spiegel, Germany
2020 'BLIKveld 4D' 'Het Verhaal van Overijssel', Art and History
2020 'Unex-pected Artworks' Social design/interactive art project in Twickelpark, New Harbour, Delden
2021 'Less Better' Art/GreenTechnology, Creatieve Broedplaats Twente, former V&D Hengelo, Canceled

2022 - 2024 'BLIKveld 5 DING' 'The story of Overijssel', Art and History all about 'Right and Wrong'

2023 NEW 'Recycle Art' 5 International Artists recycle each others materials and respond on the art.
2023 NEW 'Mini size Cinema' and 'Outdoor Cinema film / multi media, Emma 11 | Hengelo
2024 NEW 'Recycling Art | Swop Project' (in development)
2024 NEW 'Mini Size Cinema' Slow movies, Emma 11 | Hengelo

